E.S. EDUCACIÓ Secundària

Per què no ens acceptem tal com som?

M'estimo tal com sóc

QÃ¼estions per al diÃ leg:

1. Acostumem a parlar més dels defectes o de les virtuts dels nostres fills i filles?
2. Critiquem als nostres fills/es pel mal comportament que a vegades mostren o sabem potenciar més allò de bo que fan i tenen?
3. Sabem acompanyar el creixement del nostre fill/a sense que apareguin reflectides en ells les nostres pors i creences?

Parlem-ne tots plegats!

Estava, com tantes tardes, amb els meus amics i amigues a la plaça de La Reguereta, parlant i mirant com el sol es retirava. Llavors algú va proposar que juguéssim una estona. El primer que vam fer va ser cantar. En Joan, un noi escanyolit, amb els ulls petits i el nas afilat, ens va sorprendre amb la seva veu. La musicalitat que sortia d'aquella boca va fer delectar els nostres sentits.

Després l'Anna ens va explicar un conte preciós. Va saber expressar amb paraules les sensacions, els sorolls i els colors d'un dia brillant de mar i de sol. En Juli, en el seu moment, ens va fer riure com mai. Els seus acudits, imitacions i ganyotes eren meravelloses. A poc a poc, ens vam anar adonant que érem capaços de fer moltíssimes coses. Podíem saltar, fer cabrioles, explicar acudits, cantar... i cada vegada estàvem més emocionats. A l'Ester se li anaven acudint moltes idees, no parava de proposar-nos coses noves.

De cop, en Juli es va parar: "Escolta, tinc una gran idea, fem un concurs de bellesa com a la televisió? Serà molt divertit!", i va començar a desfilar com per una passarel·la. La resposta no es va deixar esperar. L'Anna ràpidament es va cordar la jaqueta (sempre deia que tenia molt pit). En Joan es va posar vermell com un tomàquet. L'Ester va dir que ella no hi participava: "soc baixa, prima, quasi no tinc pit i, per acabar-ho d'adobar, els meus cabells semblen un fregall, així que no guanyaré".

I jo no sabia com dissimular la meva panxa i amagar les deu salsitxes que tenia per dits. El somriure s'havia desdibuixat dels nostres rostres. Els cossos estaven tensos i nerviosos i el silenci va acabar amb l'enrenou de feia un moment. En Juli, completament enrojolat, no sabia com arreglar la situació: "Ho sento, ho sento, no volia espatllar la tarda".

Aquella situació es va allargar durant un temps que a tots i a totes ens va semblar una eternitat, fins que l'Anna, sempre molt decidida, va començar a parlar. La seva il·lusió era arribar a ser actriu, com les de la tele o el cine, però mai no ho podria ser: no era alta, ni la seva cintura era fina, ni les seves cames esveltes i, a més, tenia els cabells negres i els ulls de color de canyella. Allò va ser com un ressort al qual tots vam respondre; durant hores vam estar parlant dels nostres defectes. En Joan es va queixar del seu nas i de les seves cames, molt primes. En Juli de la seva gran nou del coll, i jo del meu gran cul... i quines solucions teníem?, ens vam preguntar.

Llavors, l'Ester ens va sorprendre amb una de les seves preguntes incontestables: "per què no ens acceptem tal com som?. Per què hem d'estar tot el dia imitant els nois i les nois dels anuncis?". "Per què no ens dediquem més a viure i a cultivar les nostres potencialitats?"

L'Ester, tot i tenir els cabells com un fregall, té una imaginació sense límits que ens al·lucina. L'Anna dibuixa de meravella i escriu i explica uns contes preciosos. I així, cadascú de nosaltres tenim les nostres pròpies qualitats.

A tots, a poc a poc, se'ns van tornar a il·luminar les cares i, tot seguit, va tornar el

www.escolacristiana.org?butlleti=82&article=

Butlletí FEAC de Fundació Escola Cristiana de Catalunya està subjecta a una llicència de Reconeixement-NoComercial 3.0 No adaptada de Creative Commons

somriure als nostres llavis. Que feliços estàvem, quin pes ens havíem tret de sobre! No vam poder parlar gaire més, ja que sense que ens n'adonéssim, el sol s'havia amagat totalment. Havíem de tornar a casa.
(adaptat de la Guia de salut i desenvolupament personal (Qui soc jo?) del departament d'Ensenyament.)

col·laboració de la CCAPAC) per afavorir la relació família escola en el centres educatius.
www.escolacristiana.org/feac | feac@escolacristiana.org

Butlletí FEAC de Fundació Escola Cristiana de Catalunya està subjecta a una llicència de Reconeixement-NoComercial 3.0 No adaptada de Creative Commons

Avís Legal

Redacció de continguts: Equip FEAC de la FECC | Disseny i programació: